

Mikołów (Woj. Śląskie)

Kościół pw. św. Wojciecha i MB Śnieżnej (Mikołowskiej) ([historia kościoła](#))

Kościół św. Wojciecha i Matki Boskiej Śnieżnej

St. Adalbert and Our Lady of Snow Church /
St. Adalbert- und Maria-Schnee-Kirche

 Kościół św. Wojciecha wybudowano pod koniec XIII w. Fundatorami jego ówczesnego uposażenia byli m.in. Jan z Grabia i Borko z Łazisk. Wokół świątyni powstała dzielnica zwana Podfarzem.

Obecny kościół wzniesiony został około połowy XVI w. na miejscu starszej, drewnianej budowli. W latach 1580–1628 był świątynią protestancką. Do 1861 r. pełnił rolę kościoła parafialnego dla Mikołowa oraz okolicznych miejscowości.

Ta późnogotycka świątynia jest budowlą jednonawową z barokowym wyposażeniem. Wewnątrz znajduje się ołtarz główny z obrazem św. Wojciecha z 1675 r. oraz trzy ołtarze boczne: św. Antoniego Padewskiego, św. Barbary oraz Matki Boskiej. W tym ostatnim umieszczono wizerunek Matki Boskiej Śnieżnej, zwanej również Mikołowską, namalowany w 1701 r. przez Aleksandra Radwańskiego. Obraz ten jest od wieków otaczany kultem.

Na uwagę zasługują: oryginalne późnogotyckie odrzwia i drzwi do zakrystii z drewnianym krzyżem nad nimi, w przedśionku kościoła kamienna kropielnica (dawna chrzcielnica) z 1. poł. XVI w., późnorenesansowa ambona z 1. poł. XVII w., stacje drogi krzyżowej z XVIII w. oraz chrzcielnica przy ołtarzu głównym. W części prezbiterialnej umieszczono barokowe epitafium fundatora dużej części wyposażenia świątyni, ks. Fabiana Sebastiana Rostańskiego. Pod kościołem jest krypta grobowa.

Wokół świątyni znajduje się cmentarz założony w XIII w., obecnie nieużytkowany. Do dziś zachowały się na nim elementy nagrobków z XVIII i XIX w. Całość otacza kamienny mur. Za bramą ogrodzenia stoi figura św. Jana Nepomucena ufundowana przez mikołowskich parafian w 1799 r. jako wypełnienie ślubowania złożonego w 1736 r., gdy Mikołów nawiedziła susza i wyschła jedyna studnia w centrum miasta. Przy bocznym wejściu do świątyni usytuowano kamienny neogotycki krucyfiks z inskrypcją na postumencie: „Fundowało Bractwo Różańca Świętego 1873”, które opiekowało się kościołkiem i zapobiegło jego wyburzeniu po wybudowaniu nowego kościoła św. Wojciecha.

Od lat 60. XX w. świątynia nosi dwa wezwania – św. Wojciecha i Matki Boskiej Śnieżnej. Na początku XXI w. kościół został gruntownie odnowiony.

 St. Adalbert church was built at the end of the 13th century on the spot of an older wooden temple. In the period 1580–1628 it served as an Evangelical temple. Until 1861 it was the parish church for Mikołów and nearby villages.

This late Gothic temple is a one-aisle construction with Baroque furnishing. Inside, there are a high altar with an image of St. Adalbert from 1675 and three side altars dedicated to St. Anthony of Padua, St. Barbara and Our Lady. The last one features the image of Our Lady of Snow, also called Our Lady of Mikołów. This image, painted in 1701 by Aleksander Radwański, has been an object of worship for centuries. A graveyard established in the 13th century is situated around the church. It is no longer in use. Some fragments of gravestones dating back to 18th and 19th centuries remain to this day. Behind the gate there is a statue of St. John of Nepomuk which was founded in 1799 by Mikołów parishioners.

Since the 1960s the temple has had two patron saints – St. Adalbert and Our Lady of Snow. At the beginning of the 21st century the church was thoroughly renovated.

 Die St. Adalbert-Kirche wurde am Ende des XIII Jahrhunderts erbaut. Wahrscheinlich war sie anfänglich ein Holztempel. In der Gotik wurde sie in eine gemauerte Kirche umgebaut. In den Jahren 1580–1628 war sie eine protestantische Kirche. Bis 1861 erfüllte sie die Rolle einer Pfarrkirche für Nikolai (Mikołów) und für die umliegenden Ortschaften.

Diese spätgotische Kirche ist ein einschiffiges Gebäude mit Barockausstattung. Innen befindet sich ein Hauptaltar mit einem Gemälde von St. Adalbert aus 1675 und drei Seitenaltäre: St. Anton von Pad, St. Barbara und Madonna. In dem letzten Altar befindet sich ein Bild von Maria-Schnee, auch Nikolai-Maria genannt. Dieses Gemälde wurde im Jahre 1701 von Aleksander Radwański gemalt und war über Jahrhunderte hinweg ein Kultobjekt. Um den Tempel herum befindet sich ein im XIII errichteter Friedhof, zurzeit nicht benutzt. Bis heute sind auf ihm Elemente der Grabsteine aus dem XVIII und XIX Jahrhundert erhalten. Hinter dem Zaunort steht eine Figur von St. Johannes Nepomucen gestiftet von Nikolai-Pfarrkinder im Jahre 1799.

Seit den 60-er Jahren des XX Jahrhunderts ist sie die St. Adalbert und Maria-Schnee-Kirche. Am Anfang des XXI Jahrhunderts wurde die Kirche gründlich renoviert.

*Quod tacui mecum de Stellis
quiesce coronam
Nam tacui quævis illera
Stella fuit,*

EN TIBI FERIT VOTVM
LAVDIS PAROECIATOTA
AVXISTI
VICTOR PIGNORA
SERVIS

zdjęcia: Jan Nitecki

zdjęcia w czerwonej obwódce zapożyczono z:
<https://fotopolska.eu/foto/605/605102.jpg>
<http://fotoforum.gazeta.pl/photo/1/rb/qa/wzpg/qlvNVKaxkU2bjsj6NB.jpg>